

- 4) Doet zich een geval voor van indirecte discriminatie op grond van geslacht in de zin van artikel 14, lid 1, sub c, van richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement de Raad ⁽³⁾ van 5 juli 2006 inzake gelijke behandeling, wanneer voor arbeidscontractanten die voor de wettelijk toegelaten duur van twee jaar een onbezoldigd ouderschapsverlof (Elternkarenz) opnemen, de wettelijke aanspraak op vakantie die in het aan de geboorte voorafgaande jaar is opgebouwd, na afloop van het ouderverlof reeds is vervallen, en de overgrote meerderheid (97 %) van de betrokken werknemers vrouw is?

⁽¹⁾ PB L 14, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 175, blz. 43.

⁽³⁾ PB L 204, blz. 23.

Beroep ingesteld op 12 november 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-491/08)

(2009/C 44/45)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: D. Recchia, gemachtigde)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- Vaststellen dat de Italiaanse Republiek, met betrekking tot het project voor de aanleg van het toeristisch complex „Is Arenas” in de gemeente Narbolia, dat de habitats en de aanwezige soorten in het gebied ITB032228 „Is Arenas” betreft,
- door niet voor 19 juli 2006 beschermingsmaatregelen vast te stellen die het relevante ecologisch belang kunnen waarborgen dat op nationaal niveau toekomt aan het voorgestelde gebied van communautair belang (GCB) ITB032228 „Is Arenas”, ter verwezenlijking van het door de richtlijn beoogde instandhoudingsdoel, en met name door niet een ingreep te verbieden die de ecologische kenmerken van het gebied ernstig in gevaar kan brengen, de krachtens richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, en
- door na 19 juli 2006 niet de passende maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats van soorten niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor genoemd GCB is aangewezen, de krachtens artikel 6, lid 2, van richtlijn 92/43/EEG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie heeft kennis gekregen van het feit dat in het GCB Is Arenas de laatste hand wordt gelegd aan een toeristisch centrum met onder meer een golfterrein. Volgens de Commissie heeft het project voor toeristische infrastructuur in het GCB Is Arenas vooral betrekking op gebieden die de ecologische verbinding tussen de twee belangrijkste dennenbossen verzekeren. Het kan dus significante negatieve gevolgen hebben voor die gebieden, en met name voor hun functie van „ecologische verbinding”.

Bovendien bekritiseert de Commissie de beperking en transformatie van de oorspronkelijke habitats, ook door de introductie van uitheemse soorten zoals de gramineeën van het golfterrein, de inperking van de habitats, de vertrapping en verdichting van de bodem, de inperking van de ruimten, de invloed van de toeloop van badgasten op de habitats van de eerste kuststrook — van extreem belang omdat zij de duinsystemen betreffen — en het kappen van bomen.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7).

Hogere voorziening ingesteld op 18 november 2008 door Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau en Francisco Javier Solana Ramos tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 18 september 2008 in zaak T-47/05, Angé Serrano e.a./Parlement

(Zaak C-496/08 P)

(2009/C 44/46)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwiranten: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos (vertegenwoordiger: E. Boigelot, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond verklaren, en bijgevolg
- met betrekking Angé Serrano, Bras en Orcajo Teresa het bestreden arrest vernietigen voor zover daarin enerzijds is geoordeeld dat op de eerste vordering van deze partijen niet behoeft te worden beslist, en anderzijds hun vordering tot schadevergoeding is afgewezen;